

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

וְהָיוּ קָרְבָּן לְקָרְבָּן וְאוֹקִימֵנָה הֵם דִּקְסָר ר' יִשְׁמֵעֵאל דְּבַר הַלְמַד
 בְּהִיבִיקָם חוּר וּמִלְמַד כָּל וְחוּר: בְּנִינ אֶב. מִה מִצִּי. וְכִנן שְׁאִילוֹת
 הִלְלוּ בְּקִדְשֵׁם נִשְׁאָלוּ וְאִרְצֵה שְׁאִילוֹת כָּל מֵדָה וּמֵדָה כְּנוֹן דְּבַר
 הַלְמַד בְּהִיקָם מִהוּ שִׁלְמָה בְּהִיקָם
 וְיִבְצֹרָה שִׁלְמָה וְכָל וְחוּר וְבִנִּין אֶב
 וְדִבְרֵי הַלְמַד בְּגִזְרוֹה מִהוּ שִׁלְמָה
 בְּהִיקָם וְכִנן וְכִנן וְכִנן אֶב אֶב וְדִבְרֵי
 הַלְמַד בְּנִינ אֶב מִהוּ שִׁלְמָה בְּכִנן:
 וְיִשְׁמֵעֵמִי. אִי מִשּׁוֹם הֵא כְּתִיבָה לִימִי
 מִמְעוֹלָה לְכִיבִיבָה בְּהִדְרָא: שְׁכָן מִכְפָּרָה
 בְּדוֹ. וְאִין לֶךְ לְפָרֶשׁ שְׁאִילִימִיּוֹ ׀
 מִכְּכָן: מִחֲדָא ׀ לֹא אִשְׁמִי כִי. מִיִּלְתָּ
 בְּכִשְׁפִּיָּה נִפְשָׁה הִיא וְלֹא לְמִיפְשֵׁט בְּעִינן:
 עוֹלָה ׀ לְגַבִּי חֲטָאת וְאִשֶּׁם לֹא חֲשִׁיבָה
 בְּכַפֶּרֶת מִכָּן דִּידִיקָה כְּפָרָה ׀: לְמִדּוֹ
 גְּפֹרָה. מִכָּן בְּהִיקָם מִשְׁלֵמִים שְׁמֵדָה
 מִן הַמַּעֲשֶׂה ׀ אִם פִּירֶשׁ שְׁמֵדָה וְדִרְו עִימָה
 לְהִכְשִׁיבָה מִמַּעוֹת מִעִי: שֶׁם שֶׁם.

וְהִמְנֵה בַחֲסֵדוֹת וְהִזְכִּיר
 זִכְרֵם לֹא נִכְתָּב בְּיָד
 לַהֲגֵךְ שֶׁכֵּן יִשְׁנֶן בְּצִיֵּן
 בְּזוֹ"ש מִהוּ * שִׁילְמֵד
 וְהַאֲתוֹרֶת זִכְהֵה שֶׁשָּׁם
 * לְמִדּוֹ לְתוֹרָה שֶׁבֶּא
 בְּשִׁלְמוֹם אֲתוֹ מִמְעֵי
 לֵן דְּכֵתִיב בְּשֵׁם * שֶׁשָּׁם
 דָּרַב מִרִי לְרַבִּינָא * מ
 אֲמַר * לֵאמֹר * אֲמַר
 קִדְשׁ דְּבֵר הַלְמֵד בְּג
 * אֲמַר רַמִּי בֵּר הַחֲמִי
 לְמִדּוֹ * לְרַבּוּכָה * שֶׁ
 ה' * לְחֻלּוֹת * לְחֻלּוֹת *
 מִצּוֹת אֲמַר לִיָּה רַבִּינֵי
 מַחֲלוֹת גַּבֵּר דְּלִמָּא כ
 אֲמַר רַבָּא * תְּנִיָּא * וְקָה
 שְׁמִצִּיָּא שְׁלֵם יִכּוֹל
 * רַשִּׁי * וְכִרְעִי * וְנִאֲמַר
 מִה לְהֵלֵךְ ע"י נִיתוּת *
 מִה לְהֵלֵךְ בַּהֲפִשֵּׁט
 תִּלְמִיד לֹמֵד וְקִרְבּוֹ
 א"ר פַּפָּא כֶּשֶׁם שֶׁפִּרְשֵׁי
 וְתִנְיָא * רַבִּי אֲוִימֵר נִאֲמַר

מִשְׁמָחִים שְׂמֵחַן (ויקרא ז: ט) **מִנְחָה מְשֻׁבֵּית**. חֵם כִּי הָפֵךְ שָׁם לְחֵם בְּמִנְחָה
הַיֵּהוּדָה הַכֹּל יוֹצֵא בְּהוֹלָה אֶחָת הַנִּמְחִים וְקִרְבוּ וּפְרָשׁוּ: **נֶאֱמַר כֵּן**
רָאשׁוּ וּכְרַעְיוּ. עַל רָאשׁוּ וְעַל כְּרַעְיוּ (שם ז: ו) **וְנֶאֱמַר לִהְיוֹן רָאשׁוּ**
וּכְרַעְיוּ. * בְּעוֹלָה ^ט בֶּן אֶחָד כְּמִיד וְעֵרֶךְ הֵכָן אֶת הָרֹאשׁ וּכְמִיד וְקִרְבוּ
וּכְרַעְיוּ יִרְחֹךְ (שם ח: א) **מֶה לִּהְיוֹן ע"י יְנוּחַת**. הִיא מְקַטְרִינָה לְיִמּוּחַ כְּמִיד
בְּיָדָה: **אֵף שְׂרִיפָה עַל זֶה ע"י יְנוּחַת**. וּבְפֶר כֵּן מִשִּׁית קֹאִי: **נָשָׁם פְּרָשׁוּ**
לְדִמְתָּקֶם כו'. לְדִמְתָּקֶם שְׂרִיפָה עוֹרָו וּבְשׂוֹר לְשִׁיפָם קִרְבוּ וּפְרָשׁוּ ^י **פְּרָשׁוּ**
פְּרָשׁוּ קִרְבוּ. דְּלִכְרַב מְגוּנָה הוּא לְהוֹצִיאוֹ וּלְשׁוֹרְפוֹ בְּעֵינִי:
וְנֶאֱמַר

ההסולין מנ"ל וא"ת צפ"ק דלגיגה (דף טז.) דדריש מסת מלמד שא"ל משום דקאמר התם דלגיגה צאה גמי מן המעשר אינטרין ממתמדיהו"י אי גמי משום דכתיב כאשר יברך צסיפיה דקרא סלקא שמואל מפרש אימר אמרת שמא אתה רוצה לומר צסיפיה צעין (טז.) ליה לאמי כל משמעי אמו לקוי ובכחכות וסורא ליה איפשיטא צעיה וצכוף אלו מנחות (מנחות עב.) אמרין לא דכתיב ממנו אחד מכל קרבן תרומה לה' ואמר צפרק התורה (שם) אחד מעשרה אף כאן אחד מעשרה ונזירות מהיקש דאמר מר קצבין ירושלמית וחזי לוג שמן ושיהיו צאות י' אלמא דין לדורה אחיא' וההנחות צאות עשר צבין אב מלמדי חודה דלמא צג"ש מתרובות וציהא' שמעתא גופה פריך התם אי ס"ל דדצר הלמד צג"ש חוזר מעשר דגן חולין הוא ומיהו הך קשיא ^א לרבינא דכס' דהצ"ק איפשיטא ליה כמו כן צעיה לנלקמן מההיא דמנחות: ^ב מזה ה"ל חזר צג"ש חוזר ומלמד צג"ש דילפינן פה יום הכפירות צנחום שלא חזר צג"ש חוזר ומלמד ודבר הלמד בהיקש כיון ^א דאזי היינו כדפירש בקונטרס ודבר הלמד בהיקש אינו חוזר ומלמד צג"ש

אם אמה עליהן באין אלן מן החולין כדמלתא (כ"ב: ט"ז) נקט ש"י גרים אמר ר' הונא שזכרנו ולכן אמר אמה אמה ובינו שזכרנו גרים כ"ב: ט"ז) ק"ל ורשענו לא לאמר וזו היא לאמי בתולה בתולה ואת' דלמו וזוהי (כ"ב: ט"ז) נקטנן כמנן וזוהי אנה משנה. וזו מזהל מקול נסם איה וזה כמננות כ"פ איה ששבענה לאמי (כ"ב: ט"ז) וזו אנה משנה. וזו מזהל בתולה בתולה אלק כ"פ איה ששבענה כע זל נלל הספרי (אל) וכן שזכרנו לירוש ענינן איה בהשטם איה כ"ב: ט"ז) כמנן משהו איה נחתה איה

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

נכתוב רחמנא בעזרה ותיתי מחמטא ואשם. פי' ולכתוב
 צחטא ואשם [א] ואם תאמר ולכתוב צוצחי שלמי
 וילקף עולה מינייהו ו"ל דאיכא למיפוך דמה לוצחי שלמי ליצור
 ומנן קצוע ועוד דחטא לא אחי מיניה שכן זכרים ואשם ^ה שכן

מדתנא דבי ר' ישמעאל^א דבר הלמד בהיקש
 שילמד בבנין אב אמר רבי ירמיה לא
 לכתוב צפונה באשם ותיתי מבנין אב
 למחטאת למאי הלכתא כתיבה לאו למימרא
 דדבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד בבנין
 אב וליטעמך תיתי מבנין אב מעולה^ב מאי
 טעמא לא אתי משום דאיכא למיפרך מה
 לעולה שכן כליל חטאת נמי איכא למיפרך
 מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות
 חדא מחדא לא אתיא תיתי חדא מתרתי מהי
 תיתי לא נכתוב רחמנא עולה^ג ותיתי מחטאת
 ואשם מה להנך שכן מכפרין לא נכתוב
 רחמנא בחטאת ותיתי מהנך מה להנך שכן
 נכרים לא נכתוב באשם ותיתי מהנך מה
 ישנן בציבור כביחוד דבר הלמד
 בבנין^ד מהו^ה שילמד בהיקש אמר רב פפא^ו
 ואם חורבנה בשלמים^ז וואם על חודה^ח

למלמדנו לתורה שבא מן המעשר ^א מראשכון
שלמים דאתו ממעשר שלמים גופיהו מנא
לן דכתיב ^ב שם ^ג שם ^ד שם א"ל מר זוטרא בריה
דרב מרי רבינא ^א מעשר דגן חולין בעלמא
הוא א"ל אמר ^ה אמרה ^ו למד קדש ומלמד
קדש דבר הלמד בג"ש ^ז מהו שילמד בג"ש
^ח אמר רמי בר חמא תניא ^ט סלת מרבכת
למדנו ^י לרבוכה ^{יא} שבאה סולת חלות מניין
ת"ל החלות ^{יב} חלות הריקין מניין ת"ל מצות
מצות אמר ליה רבינא ^{יג} ממאי דמצות מצות
ממחלות גמר דלמא ממאפה תנור גמר אלא
אמר רבא ^{יד} תניא ^{טו} וקרבו ופרשו והוציא מלמד
שמוציאו שלם יכול ישרפנו שלם נאמר כאן
פראשו ^{טז} וברעיו ונאמר להלן ^{יז} פראשו וברעיו
מה להלן ע"י ניתוח אף כאן על ידי ניתוח אי
מה להלן בהפשט אף כאן נמי בהפשט
תלמוד לומר וקרבו ופרשו מאי תלמודא
א"ר פפא כשם שפרשו בקרבו כך בשרו בעורו
תניא ^{יח} רבי אומר נאמר כאן עור ובשר [ופרש]

מן החולין למה לי הא של
 מלמדין עוד קשה היכי
 ומודה דבזין מן העשר
 דבר שיכול לנהוג בכל הנזק
 בפ"ג דעילה (דף ג.) עולת
 דזאת התורה נמשך דסמיך
 סמיכה דמתן פרק שמי
 לחטאת מה מותר דבר שמי
 צפרק התודה (ספ דף פג.)
 מציא חגיגתו מן החולין
 הכל
 דבר דמחבר דבר חלף דחזק
 דאחרי חמשה רב

ת כל הפר שלם דרבי צננותא
 וקרבן ופרשו: **נאמר רבא**
 (ד' ז') **ונאמר להן רבא**
 הן את הראש וכתב וקרבן
 היה מקטירו ודמיוח כמי
 הן משיח קאי: **כשם שפרשו**
 לשריפת קרבן ופרשו: |
 להוציאו וסופו צעין:
 ונאמר
 דרש מסת מלמד שאלם
 מי מן המעשר אינטיךרן מסת
 דבר דמחבר דבר חלף דחזק

[illegible]

כ"ה בכתובות כט ז אלל שם כלל הספרים לא מוזכר אמי אלל רב פפא, ו"ע. וד' וי
בפר כהן משיח אתי ניתוח בהדיא אגב גררא דהוי הימנו דובר אחר ועוד קשה

٦

נכתוב רחמנא בעוזה ותרתי מחשאת ואשם. פי' ולכח
בפדילא פון חטאת ואשם ^{כא} ואם תאמר ולכחוב צוהי שלמי
צבור ונילף עולה מינייהו ו"ל דליכא למיפדך דמה לחבי ציבור
סכן ומנן קבוע ועוד חטאת לא אמר מיניה שכן וזכרי ואשם ^כ
אינו צביידר וא"ת למה לי לאקושי לקמן

(דף נה.) וצמיח שמי ציצור לעולה חיפוק
 לי צצניו אז וכי מימא לאשמועי' שהם
 קדשי קדשים כעולה הוי מני למילף
 מדאיתקש לחטאת [ב] וי"ל דליכא
 למיפרך שכן מדיר דמפרש [ב] צפרק
 חמיר נשטן (פסחים דף טז.) אי נמי
 מה לשם שלמים שכן אינן טעונין זפון
 וא"ת צפ"ק דשבועות (דף ט. וס.) דליף
 שעיר דר"ת משעיר חילון דליתו מכפר
 אלא על טומאת מקדש וקדשיו דקאמר
 הואיל וזה בא לזמן קצוה וצשעיר
 הנעשה בחון קאמר דפירש הסם
 בקונטרס דאי מפנימי הוה ליה
 למיפרך שכן נכנס דמה לפני זפנים
 ועוד דלדבריה נילף משעיר המשתלח
 דמכפר בשאר עצירות אבל השתא
 אי מחילון גמר ניחא דלמו אהדדי
 טפי משעיר המשתלח והשתא אי
 מחילון גמר א"כ תפשוט דדבר הלמד
 בהיקש חזר ומלמד בצנין אף דחילון
 גופיה לא ידענא אלא משעיר קדש פנימי
 * וי"ל דהא איתרין הסם דגילוי מילתא
 בעלמא הוא וא"ת והיכי גמר צפ"ק
 דציה (דף כ.) סמיכה בשלמי חובה
 צצניו אז (משלמי נדבה) [מעולת
 חובה] והא עולת חובה מכמשפט

הַתְּנִיחַ (2) סִלַּת מִרְבֶּכֶת
הַ סִּלֹּת חִלּוֹת מִנִּין
יִקְוֶן מִנִּין ת"ל מִצּוֹת
מִמָּאִי דְּמִצּוֹת מִצּוֹת
אִפֵּה תִנּוֹר גִּמְר אֵלָא
וּפְרָשׁוּ הוֹצִיא מִלְּמֹד
יִפְנוּ שְׁלֵם נֹאמֵר כֹּאן
לְחֵלן *רָאשׁוּ וּכְרַעֲיוּ
כֵּאֵן עַל יְדֵי נִיתּוּחַ אִי
כֵּאֵן נְמוֹ בְּהַפְשֵׁט
וּפְרָשׁוּ מֵאִי תִלְמוּדָא
קִרְבוּ כֵךְ בִּשְׂרוּ בְּעוּרוּ
נֶאֱמַר עוֹר וּבֹשֶׁר [וּפְרָשׁ]

מן החולין למה לי הא שלמים ותודה שני כתובין הבאין כאחד וכן
 ותודה מולמדין עוד קשה היכי יליף הם מחטאת כיון דליכא שלמים
 ותודה דבאין מן המעשר דלא ילפינן בהיקשא דזאת התודה אלא
 דבר שיכול לנהוג בכל המזבחים כפסוק דמהיא טעמא מיעבי לי קרא
 דבר צד דליה (דף ג.) עולת ה' חובה טעונה סמיכה ולא ילפינן מהיקשא
 דזאת התודה משום דסמיכה לא בעי ככולהו דכדור ומעשר לא בעו
 סמיכה דמתן פרק שתי מדות (מנחות דף ג.) ו"ל דכל חובה מקשינן
 לחטאת מה חטאת דבר שבחובה ואינו בא אלא מן החולין ה' בדמוכה
 בפירוק התודה (שם דף פ.) וי"ע מנחת דבדע דליה בזה אלא מן
 הציא חגיגתו מן החולין למה לי הלא חובה היא ומיפוק לי מהיקש
 דמימר דליה בזה הכל מן המעשר אלא מן החולין ומן המעשר
 תוך דלתיא מולמדין להכי אינטימין מסת: **אמר** אברהם ורבינו
 ורבינו חס גרים אמי אמרה ואמי שם חס ויציבות פרק העבל
 (מד.) אמר רבא תמי אמי בתולת ישראל ולא בתולת גרים וא"ת דלמר
 תודה וזמירות באות עשר עשר לחמי תודה כהני בזה פירוש
 (עו.) נאמר כאן תרומה ונאמר להלן בתרומת מעשר תרומה מה
 וזה תורת שלמי לרבות שלמי מזיר פ' כלל דין לחמי תודה לעשרה
 ש חזרת ה' ומלמדת בהיקש * ותו כהניא שמעמא לעיל ילפינן דכל
 מעשר ואם כן פשוט דבר הלמד בג"ש חזר ומלמד בצנין א' אלא
 אלא בצנין אב יליף מהצנין ו"ל דתרומת מעשר דהם חולין הוא
 הכא תבר למד אולנין ובסוקן אמרינן מיקור ודיוקא לומר דלרבינא
 ניתוח ש"א בהפשט. ואם תאמר היכי יליף מהכא דדבר הלמד
 שט מפך כהן משיח וניתוח כפר כהן משיח גמרינן מעולה הלא
 ד אחר דשלל בהפשט כפר כהן משיח ממדיקשקש עור ובשר לפרש
 ש: ושמא אין זה היקש אלא גילוי מילתא בעלמא ו"ל דשלל

[אח] האשם, אלא הכא גבי כזב אבן קשיא דדליה היקש חשיב כחבי בגויהי יומר מבנין אב. וסדק דקוקא היינו קין
 גענין למד מלמד או דהיינו עילי כספריא קלה כדי להשוותו לחולין, אלא לא תאמר חזקיהו שהיקש מהיקש נשמה
 כספריא על חזקיהו:]

מוזכר אמי אלא רב פפא, ו"ע. וד' יולנא סידרו הגהה זו בדרך דחוק מאל: במ' ל"ל והזרות (שם כ"ב) א' דהוי הימנו ודבר אחר ועוד קשה דשלא בהפשט בר' ל"ל (ש"ס וב"ש). וע"ע ח"ג ו"ק סה"ק

עין משפט
נר מצוה

מזה א מיי פרק ט"ז מהלכות
מעה"ק הלכה ז:
י"ז ב מיי פ"ז מהלכות מעשר
שמי הלכה יב:
י"ח ג דה מיי פרק י"ג מהל'
מעה"ק הלכה ז:
י"ט מיי פ"ז שם הלכה ז:

תורה אור השלם

- [illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

ליקוטים

סיכום הסוגיא דלמד מן הלמד
בקדשים, ראה להלן דף נא ע"ב
בליקוטים.

שיטה מקובצת

[illegible]

לֵאמֹר: אֲנִי יֹדֵעַ שֶׁהַקִּדְשִׁים חֲלוּקִים מִן הַחֹלִין
לֵאמֹר: אֲנִי יֹדֵעַ שֶׁהַקִּדְשִׁים חֲלוּקִים מִן הַחֹלִין

[1] קשיא בתרייתא קשה לרבינא
פן אחר: